

First Steps ก้าวแรก

A Discipleship Manual

คู่มือการเป็นสาวก

First Steps: A Discipleship Manual

© Copyright 2022, God Changes Things Missions Outreach (GCTMO, Inc.), U.S.A.

Written by Amaris Livengood

Artwork designed by Amaris Livengood

Bible Versions Used: *Thai King James, Thai New Contemporary Version*

**First Steps:
A Discipleship Manual**

ก้าวแรก : คู่มือการเป็นสาวก

สารบัญ

บท	หน้า
บทที่ 1 พระเจ้า.....	2
1.1 พระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์.....	2
1.2 อธิปไตย.....	6
1.3. บริสุทธิ.....	11
คำถาม.....	13
บทที่ 2 มนุษย์.....	22
2.1 มนุษย์เป็นสิ่งสร้างของพระเจ้า.....	22
2.2 การล่มสลาย.....	27
2.3 ฟังพระเจ้า.....	32
คำถาม.....	34
บทที่ 3 คัมภีร์ไบเบิล.....	42
3.1 ดลใจจากพระเจ้า.....	42
3.2 ไม่ผิดพลาด.....	43
3.3 ตรงประเด็น.....	45
3.4 เปิดเผยโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์.....	47
คำถาม.....	49

Lesson 4: พระเยซูคริสต์.....	56
4.1 พระเยซูเป็นพระเจ้า.....	59
4.2 พระเยซูไม่มีบาป.....	61
4.3 พระเยซูเป็นเครื่องบูชาที่สมบูรณ์แบบ.....	62
คำถาม.....	63

Lesson 1

The Biblical View of God

บทที่ 1

พระเจ้า

ถ้าเราอยากที่จะเข้าถึงสิ่งอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ได้อย่างถูกต้อง อันดับแรกเราต้องได้รับความเข้าใจทั่วไปว่าใครคือพระเจ้าตามสิ่งที่พระคัมภีร์เปิดเผย

1.1 พระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์

สิ่งแรกและสำคัญที่สุดที่ต้องเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าคือพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ พระองค์ไม่ได้ถูกจำกัดเหมือนมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ หรืออย่างอื่น ๆ มนุษย์ถูกจำกัด และด้วยเหตุนี้เราอาจมีแนวโน้มที่จะนึกถึงพระเจ้าในแง่มนุษย์เท่านั้น โดยหลงเชื่อผิดว่า ลักษณะและพฤติกรรมของมนุษย์ และคุณค่าทางวัฒนธรรมก็อยู่กับพระผู้สร้างที่ไม่มีขอบเขต มีอำนาจทุกอย่าง และอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง

อาทิเช่น สดุดีบทที่ 50 กล่าวดังนี้ (ข้อสำคัญตัวหนา)

- 1 พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเยโฮวาห์ตรัสและทรงเรียกแผ่นดินโลก ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงที่ดวงอาทิตย์ตก
- 2 พระเจ้าทรงทอแสงออกมาจากศิโยนครแห่งความงาม
หมดจด

3 พระเจ้าของเราจะเสด็จมา พระองค์จะมีได้ทรงเจียบอยู่ เพลิงจะเผาผลาญมาข้างหน้าพระองค์ รอบพระองค์คือวาทะอันทรงมหิทธานุภาพ

4 พระองค์จะทรงเรียกถึงฟ้าสวรรค์เบื้องบน และถึงแผ่นดินโลก เพื่อพระองค์จะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์ว่า

5 "จงรวบรวมบรรดาวิสุทธิชนของเรามาให้เรา ผู้กระทำพันธสัญญากับเราด้วยเครื่องสัตวบูชา"

6 ฟ้าสวรรค์จะประกาศความชอบธรรมของพระองค์ เพราะพระเจ้านั้นแหละทรงเป็นผู้พิพากษา เซลาห์

7 "โอ ประชาชนของเราเอ๋ย จงฟัง และเราจะพูด โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะเป็นพยานปรักปรำเจ้า เราเป็นพระเจ้า พระเจ้าของเรา

8 เราจะมีได้ตักเตือนเจ้าเรื่องเครื่องสัตวบูชาของเจ้า เครื่องเผาบูชาของเจ้ามีอยู่ต่อหน้าเราเสมอ

9 เราจะไม่รับวัวผู้จากเรือนของเจ้า หรือแพะผู้จากคอกของเจ้า

10 เพราะสัตว์ทุกตัวในป่าเป็นของเรา ทั้งสัตว์เลี้ยงบนภูเขาตั้งพันยอด

11 เรา รู้จักบรรดานกแห่งภูเขาทั้งหลาย และบรรดาสัตว์ในนาเป็นของเรา

12 ถ้าเราหิว เราจะไม่บอกเจ้า เพราะพิภพและสรรพสิ่งที่อยู่ในนั้นเป็นของเรา

13 เราจะกินเนื้อวัวผู้หรือ หรือดื่มเลือดแพะหรือ

- 14 จงนำเครื่องการโมทนาพระคุณมาเป็นเครื่องสักการบูชาแด่พระเจ้า และทำตามคำปฎิญาณของเจ้าต่อองค์ผู้สูงสุด
- 15 และจงร้องทูลเราในวันทุกข์ยากลำบาก เราจะช่วยเจ้าให้พ้น และเจ้าจะถวายสง่าราศีแก่เรา"
- 16 แต่พระเจ้าตรัสกับคนชั้วว่า "เจ้ามีสิทธิอะไรที่จะทอ้งกฎเกณฑ์ของเรา หรือรับปากตามพันธสัญญาของเรา
- 17 เพราะเจ้าเกลียดคำสั่งสอน และเจ้าเหวี่ยงคำของเราไว้ข้างหลังเจ้า
- 18 เมื่อเจ้าเห็นโจร เจ้าก็คบเขา และเจ้าเข้าสังคมกับคนล่วงประเวณี
- 19 เจ้าปล่อยปากของเจ้าให้พูดชั้ว และลิ้นของเจ้าประกอบการหลอกลวง
- 20 เจ้านั่งพูดใส่ร้ายพี่น้องของเจ้า เจ้านินทาลูกชายมารดาของเจ้าเอง
- 21 เจ้าได้กระทำสิ่งเหล่านี้แล้ว เราก็นั่งเจ็บ เจ้าคิดว่าเราเป็นเหมือนเจ้า แต่เราจะขนาบเจ้า และเราจะรายงานสิ่งเหล่านั้นต่อหน้าต่อตาเจ้า**
- 22 เจ้าทั้งหลายผู้ลื้มพระเจ้า จงพิจารณาเรื่องนี้ หาไม่เราจะฉีกเจ้าเป็นชิ้นๆ และจะไม่มีสักคนที่ช่วยเจ้าให้พ้นได้
- 23 บุคคลที่นำการสรรเสริญมาเป็นเครื่องสักการบูชา ก็ให้เกียรติแก่เรา เราจะสำแดงความรอดของพระเจ้าแก่ผู้จัดทางของเขาอย่างถูกต้อง"

ในกัณฑ์ดารวิถี บาลาอัมเมื่อเขาพยากรณ์เกี่ยวกับประเทศอิสราเอล กว้าวดังนี้

พระเจ้ามิใช้มนุษย์จึงมิได้มูสา และมีได้เป็นบุตร
ของมนุษย์จึงไม่ต้องกลับใจ ที่พระองค์ตรัสไป
แล้ว พระองค์ก็จะมีทรงกระทำตามหรือ ที่
พระองค์ทรงลั่นวาจาแล้ว จะไม่ทรงกระทำให้
สำเร็จหรือ (กัณฑ์ดารวิถี 23:19)

และใน 1 ซามูเอล ผู้เผยพระวจนะซามูเอลกล่าวกับ
กษัตริย์ซาอูลว่า:

พระองค์ผู้ทรงเป็นเกียรติสิริแห่งอิสราเอลไม่ได้
ตรัสมูสาหรือเปลี่ยนพระทัย เพราะพระองค์
มิใช่มนุษย์ที่จะเปลี่ยนใจ” (1 ซามูเอล 15:29
TNCV)

ดังนั้น ถึงแม้ว่าเราอาจใช้ตัวอย่างของมนุษย์ (เช่น ความสัมพันธ์
ของมนุษย์ ตามที่เห็นในพระคัมภีร์: พ่อ/ลูก สามี/ภรรยา ทาส/นาย
เพื่อน/เพื่อน ฯลฯ) เพื่อช่วยให้ตนเองและผู้อื่นเข้าใจพระเจ้าและการก
กระทำของพระองค์ในโลกนี้มากขึ้น เราควรระมัดระวังไม่ลืมนำ
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และไม่ใช่มนุษย์ที่มีความปรารถนาหรือ
ความโน้มเอียงตามธรรมชาติ (ทางโลก/เนื้อหนัง)

1.2 อธิปไตย

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการทำความเข้าใจพระเจ้าและพระคัมภีร์ คือ การเข้าใจว่าพระเจ้ามีอำนาจสูงสุด หมายความว่าพระองค์ทรงควบคุมทุกสิ่งได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ในโลก (ทั้ง "ดี" และ "ไม่ดี") และชีวิตของมนุษย์ (ทั้งคริสเตียนและผู้ไม่เชื่อ) พระองค์ทรงสร้างและควบคุมได้ตามพระประสงค์ของพระองค์

ในวันแห่งความเจริญก็จงชื่นชมยินดี แต่ในวันแห่งความทุกข์ยากก็จงพิจารณา พะเจ้าทรงบันดาลให้มีทั้งสองอย่าง เพื่อมนุษย์จะไม่คิดว่าเมื่อเขาล่วงไปแล้วจะมีอะไรมา (ปัญญาจารย์ 7:14)

แต่ [โยบ] ตอบนางว่า "เธอพูดอย่างหญิงโง่จะฟังพูด อะไรกัน เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของชั่วบ้างหรือ" ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำบาปด้วยริมฝีปากของตน (โยบ 2:10)

ให้เข้าใจว่าข้อเหล่านี้หมายถึงพระเจ้าให้มนุษย์ต้องผ่านเวลาของความยากลำบากและความทุกข์ยากบ้าง ไม่ใช่ว่าพระเจ้าชั่วร้าย พระคัมภีร์บอก

เราว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเที่ยงธรรม . . . ในพระองค์ไม่มีความชั่วร้าย
ใดๆ” (สดุดี 92:15 TNCV)

อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ได้ควบคุมเมื่อสิ่งชั่ว
ร้ายเกิดขึ้น ในอิสยาห์ พระเจ้าบอกว่าจะใช้บาบิโลนลงโทษอิสราเอล
สำหรับบาปของพวกเขาอย่างไร:

ด้วยว่าเจ้ารู้สึกมันอยู่ในความชั่วของเจ้า เจ้าว่า
"ไม่มีผู้ใดเห็นข้า"
สติปัญญาของเจ้าและความรู้ของเจ้า ทำให้เจ้าเจิน
ไป
และเจ้าจึงว่าในใจของเจ้าว่า "ข้านี้แหละ และไม่มีผู้
ใดอื่นอีก"
ฉะนั้นความชั่วร้ายจะมาเหนือเจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่รู้ว่า
มันขึ้นมาจากไหน
ความเลวร้ายจะตกใส่เจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่สามารถ
ถอดถอนได้
และความพินาศจะมาถึงเจ้าทันทีทันใด ซึ่งเจ้าไม่รู้
เรื่องเลย
(อิสยาห์ 47:10-11)

เราจึงเห็นได้ว่าอิสราเอลต้องรับ "ความชั่ว" จากพระเจ้าอันเป็นผลจากบาปของพวกเขา นี่ไม่ใช่สถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของพระเจ้า และก่อนหน้านี้พระเจ้าได้เตือนพวกเขาถึงสิ่งที่พระองค์จะทำถ้าอิสราเอลหันหนีจากพระองค์ไปตามรูปเคารพ (ดู ฉธบ.

28:15-68 และ เลวี 26:13-39)

ในพระคัมภีร์ เราเห็นว่าความชั่วร้ายและความตายเป็นผลโดยตรงจากความบาป—“เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23)—และในบทแรกของโรม เราเห็นการตอบสนองของพระเจ้าต่อผู้ที่ทำบาป:

¹⁸ เพราะว่า พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ต่อความอธรรมและความไม่ชอบธรรมทั้งหมดของมนุษย์ ที่เอาความไม่ชอบธรรมนั้นขัดขวางความจริง

¹⁹ เหตุว่าเท่าที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับใจ เขาทั้งหลาย เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดสำแดงแก่เขาแล้ว

²⁰ ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระองค์นั้น คือฤทธานุภาพอันนิรันดร์และเทวสภาพของพระเจ้า ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึง

ไม่มีข้อแก้ตัวเลย

²¹ เพราะถึงแม้ว่าเขาทั้งหลายได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือหาได้ขอบพระคุณไม่ แต่เขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ และจิตใจโง่เขลาของเขาก็มีดมัวไป

²² เขาอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา เขาจึงกลายเป็นคนโง่เขลาไป

²³ และเขาได้เอาสง่าราศีของพระเจ้าผู้เป็นอมตะ มาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตายหรือรูปนก รูปสัตว์จตุบาท และรูปสัตว์เลื้อยคลาน

²⁴ เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพศิอุลามกตามราคะตัณหาในใจของเขา ให้เขากระทำการซึ่งนำอภัยศทางกายต่อกัน

²⁵ เพราะว่าเขาได้เอาความจริงเรื่องพระเจ้ามาแลกกับความเท็จ และได้ล้มสการและปรนนิบัติสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้แทนพระองค์ผู้ทรงสร้าง ผู้สมจะได้รับความสรรเสริญเป็นนิิตย์ เอเมน

²⁶ เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีราคะตัณหาอันนำอภัยศ แม้แต่พวกผู้หญิงของ

เขาก็เปลี่ยนจากการสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้
ผิดธรรมชาติไป

²⁷ ฝ่ายผู้ชายก็เลิกการสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูก
ตามธรรมชาติเช่นกัน และเราร้อนด้วยไฟแห่ง
ราคะตัณหาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน
ประกอบกิจอันชั่วช้าอย่างน่าละอาย เขาจึงได้
รับผลกระทบอันสมควรแก่ความผิดของเขา

²⁸ **และเพราะเขาไม่เห็นชอบที่จะรู้จักพระเจ้า
พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีใจเลวทรามและ
ประพฤตีสั่งที่ไม่เหมาะสม**

²⁹ พวกเขาเต็มไปด้วยสรรพการอธรรม การล่วง
ประเวณี ความชั่วร้าย ความโลภ ความมั่งร้าย
เต็มไปด้วยความอิจฉาริษยา การฆ่าฟัน การ
วิวาท การล่อลวง การคิดร้าย พูदनินทา

³⁰ ส่อเสียด เกลียดชังพระเจ้า หยาบคาย
จองหอง อวดตัว ริทำชั่วอย่างใหม่ ไม่เชื่อฟัง
บิดามารดา

³¹ อปัญญา ไม่รักษาคำสัญญา ไม่มีความรักกัน
ไม่ยอมคืนดีกัน ปราศจากความเมตตา

³² แม้เขาจะรู้การพิพากษาของพระเจ้าที่ว่าคน
ทั้งปวงที่ประพฤตึเช่นนั้นสมควรจะตาย เขาก็

ไม่เพียงประพฤติเท่านั้น แต่ยังเห็นดีกับคนอื่นที่
ประพฤติเช่นนั้นด้วย (โรม 1:18-32)

สามครั้งเราเห็นวลีซ้ำ "พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขา..." เมื่อผู้คนยืนกรานที่จะไม่ยอมรับพระเจ้าในฐานะพระเจ้า พระองค์ยอมให้พวกเขาทำตามความปรารถนาของตนเอง ซึ่งเป็นหนึ่งในการสำแดง "พระพิโรธของพระเจ้า"

พระเจ้าลงโทษบาปทั้งโดยนำความพินาศมา และโดยปล่อยให้บาปดำเนินไป บาปนั้นจึงสมบูรณ์

1.3 บริสุทธิ

ความบริสุทธิเป็นสิ่งที่มีมนุษย์มักจะเข้าใจได้ยาก แต่ความบริสุทธิของพระเจ้าเป็นหนึ่งในแง่มุมที่สำคัญที่สุดในพระลักษณะของพระเจ้า ความบริสุทธิเป็นแรงจูงใจหลักเบื้องหลังการกระทำหลายอย่างของพระเจ้า และเป็นความคาดหวังที่พระองค์มีต่อประชากรของพระองค์ สองครั้งในเลวีนิติ บทที่ 11 พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลประชากรของพระองค์ว่า “จงชำระตัวไว้ให้บริสุทธิ เพราะเราบริสุทธิ” (ลนต. 11:44, 45) คำที่ใช้สำหรับ "บริสุทธิ" ในพระคัมภีร์เป็นคำภาษาฮีบรูว่า “คาตอช” (“qâdôsh,” Strongs #6918) หมายถึงศักดิ์สิทธิ์ตามพิธีหรือทางศีลธรรม หรือแยกออกจากกัน และพระเจ้าได้แสดงให้เรา

เห็นละเอียดใจแนวคิดเรื่องความบริสุทธิ์ในหลายอย่างตลอดทั้งพระคัมภีร์ ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดประการหนึ่งของเรื่องนี้มีอยู่ในหนังสือเลวีนิติ หลังจากทีพระเจ้าปลดปล่อยอิสราเอลประชากรของพระองค์จากการเป็นทาสในอียิปต์ พระองค์ทรงสั่งสอนพวกเขาอย่างเคร่งครัดเกี่ยวกับสิ่งที่ "สะอาด" และสิ่งที่ "มลทิน" ให้พวกเขาเป็นแบบอย่างและโครงสร้างที่เป็นรูปธรรมและแน่ชัดเพื่อให้มีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับแนวคิดฝ่ายวิญญาณของความบริสุทธิ์ที่ทรงทำให้สมบูรณ์ผ่านพระชนม์ชีพของพระคริสต์ในผู้เชื่อ

²² เพราะฉะนั้นเจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และคำตัดสินทั้งสิ้นของเราและกระทำตาม เพื่อว่าแผ่นดินซึ่งเรานำเจ้าให้มาอยู่นั้นจะมีได้สำรอกเจ้าให้ออกไปเสีย

²³ และเจ้าอย่าประพฤติตามธรรมเนียมของประชาชาติที่เราไล่ไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า ด้วยว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติผิดในสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เราจึงเกลียดชังเขา

²⁴ แต่เราได้บอกเจ้าแล้วว่า เจ้าทั้งหลายจะได้รับแผ่นดินนี้เป็นมรดก เราจะให้แก่เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลาย

²⁵ เหตุฉะนั้นเจ้าจงแยกแยะความแตกต่างระหว่างสัตว์สะอาดและสัตว์มลทิน ระหว่างนกมลทินและนกสะอาด เจ้าอย่ากระทำตัวให้เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนด้วยสัตว์หรือคน

หรือสิ่งมีชีวิตในลักษณะใดๆ ที่เลื้อยคลานอยู่บนดิน ซึ่งเราได้
แยกให้เจ้าแล้วว่าเป็นสิ่งมลทิน

²⁶ เจ้าต้องบริสุทธิ์สำหรับเรา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์
บริสุทธิ์ และได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายเพื่อเจ้าจะ
เป็นของเรา (ลนต. 20:22-26)

แน่นอนว่าวันนี้เราไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อจำกัดด้านอาหาร
แบบเดียวกับที่ชาวยิวทำในสมัยโบราณ แต่เช่นเดียวกับพวกเขา เรา
ต้องแยกจากสิ่งที่ "มลทิน" (บาป) ของโลกนี้ และไม่ประพฤติตัว
เหมือนคนที่ไม่เชื่อรอบตัวเรา

สิ่งใดก็ตามที่ขาดมาตรฐานของความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์นี้ และ
การมีส่วนร่วมกับพระเจ้านั้นจึงเป็นไปได้ นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าเข้ม
งวดมากในการชี้นำประชากรของพระองค์ ในฐานะพระเจ้าผู้บริสุทธิ์
พระองค์จะทรงยอมรับเฉพาะคนบริสุทธิ์เท่านั้น

คำถาม

1. เราใช้สวดที่ 50 เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะเทวสภาพของพระเจ้า แต่บท
นี้เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับอีกสองประเด็นที่กล่าวถึงในบทนี้ จงอ่านสวดที่ 50

อีกครั้ง บทนี้แสดงให้เห็นทั้งอำนาจอธิปไตยและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า
อย่างไร

สำหรับคำถามที่ 2-4 จงยกตัวอย่างข้อพระคัมภีร์อีกข้อ (ไม่ใช่จากบท
เรียนนี้) สำหรับแต่ละประเด็นที่พูดถึงในบทเรียนนี้ : ลักษณะเทวสภาพ
ของพระเจ้า, อำนาจอธิปไตยของพระเจ้า, และความบริสุทธิ์ของพระเจ้า
ระบุข้อพระคัมภีร์อย่างน้อย 2 ข้อสำหรับแต่ละข้อ

2. ลักษณะเทวสภาพของพระเจ้า :

1) _____

First Steps: A Discipleship Manual

_____ 2) _____

3. อำนาจอธิปไตยของพระเจ้า :

1) _____

_____ 2) _____

4. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า :

1) _____

_____ 2) _____

5. จงอธิบายความหมายของอำนาจอธิปไตย

6. จงอธิบายความหมายของความบริสุทธิ์

7. จงยกตัวอย่างของสิ่งหรือความประพฤติ “มลทิน” ที่คริสเตียนควรแยกตัวออกจาก

จงเลือก *ถูก* หรือ *ผิด*

8. พระเจ้าถูกจำกัดในลักษณะเดียวกับที่มนุษย์เป็น (*ถูก* / *ผิด*)

9. พระเจ้าอยู่ในการควบคุมแม้เมื่อมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้น (*ถูก* / *ผิด*)

10. คริสเตียนถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาหารเช่นเดียวกับชาวยิวในสมัยโบราณ ต้องรับประทานอาหารที่ "สะอาด" เท่านั้น และหลีกเลี่ยงอาหารที่ "มลทิน" (*ถูก* / *ผิด*)

11. ความชั่วและความตายเป็นผลโดยตรงจากความบาป (*ถูก* / *ผิด*)

12. เป็นเรื่องปกติที่จะใช้ตัวอย่างความสัมพันธ์ของมนุษย์ เช่น พ่อ/ลูก สามี/ภรรยา ทาส/นาย เพื่อน/เพื่อน ฯลฯ เพื่อช่วยให้ตัวเราและผู้อื่น เข้าใจพระเจ้าดีขึ้น トラบใดที่เราจำได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ไม่ใช่

มนุษย์ที่มีเพียงความปรารถนาหรือความโน้มเอียงของมนุษย์เท่านั้น (ถูก / ผิด)

การอ่านส่วนบุคคล*:

โรม บทที่ 2, 9, และ 11

งานที่มอบหมาย:

เขียนความประทับใจ/ข้อคิดที่คุณได้รับจากการอ่านส่วนตัวข้างต้นของ
โรม 2, 9 และ 11

มีความหมายกับคุณอย่างไร และคุณจะประยุกต์ใช้กับการเดินกับพระเจ้า
ในแต่ละวันของคุณได้อย่างไร

First Steps: A Discipleship Manual

*อย่าลืมอธิษฐานก่อนอ่านเสมอว่าพระเจ้าจะทรงเปิดเผยพระวจนะของพระองค์แก่
คุณ

God Changes Things Missions Outreach

Lesson 2

The Biblical View of Man

บทที่ 2

มนุษย์

มนุษย์ (ในที่นี้หมายถึง "มนุษยชาติ" ทั้งชายและหญิง) ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า เพื่อพระเจ้า และลำดับของสิ่งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในขณะที่สังคมก้าวหน้ามากขึ้นเรื่อย ๆ ไปสู่วัฒนธรรมแห่งการเพ่งเล็งและการยกย่องตนเอง คริสเตียนจำต้องจดจำตำแหน่งของเราเมื่อเทียบกับพระเจ้าผู้สร้างของเรา เราถูกสร้างมาเพื่อนมัสการ รับผิดชอบ และรู้จักพระเจ้า และโดยพระคุณของพระองค์เท่านั้นที่ทำให้สิ่งนี้เป็นไปได้

2.1 มนุษย์เป็นสิ่งสร้างของพระเจ้า

เรื่องราวของการสร้างมนุษยชาติของพระเจ้านั้นพบได้ในบทแรกของพระคัมภีร์ เมื่อพระเจ้าสร้างอาดัม และหลังจากนั้นไม่นานคือเอวา

²⁶ และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้เราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของเรา ตามอย่างพวกเรา และให้พวกเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก"

²⁷ ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง

²⁸ พระเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า "จงมีลูกตกและทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดินนั้น และครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก"

²⁹ พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด เราให้บรรดาด้านผักที่มีเมล็ดซึ่งอยู่ทั่วพื้นแผ่นดินโลก และบรรดาด้านไม้ซึ่งมีเมล็ดในผลแก่เจ้า ให้เป็นอาหารแก่เจ้า (ปฐมกาล 1:26-29)

ตามบันทึกการสร้างในปฐมกาล พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ในวันที่หก หลังจากที่พระองค์ได้ทรงสร้างทุกสิ่งที่เป็นสำหรับการดำรงชีวิต (แสง พิษ สัตว์ ฯลฯ) และทรงมอบอำนาจเหนือสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขาโดยบอกพวกเขาว่า “จงมีลูกตกและทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน” นอกจากนี้ยังกล่าวว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่พระองค์ไม่ได้ทำกับสิ่งอื่นใดในการทรงสร้างของพระองค์ มีการถกเถียงกันถึงความหมายที่แน่นอนของข้อนี้ว่าจะหมายถึงรูปร่าง วิญญาณ หรือรูปแบบอื่น ๆ แต่ในลูกาบทที่ 20 พระเยซูทรงตรัสถ้อยคำที่น่าสนใจเพื่อตอบคำถามบางอย่างที่พวกธรรมาจารย์ตั้งให้พระองค์ดังนี้

²⁰ เขาจึงตามดูพระองค์ และใช้คนให้ปลอมเป็นเหมือนคนชอบธรรม ไปสอดแนม หวังจะจับผิดในพระดำรัสของพระองค์ เพื่อจะมอบพระองค์ไว้ให้อำนาจและอาชญาของเจ้าเมือง

²¹ คนเหล่านั้นจึงทูลถามพระองค์ว่า "อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ทราบอยู่ว่า ท่านกล่าวและสั่งสอนล้วนแต่ความจริงและมีได้เลือกหน้าผู้ใด แต่สั่งสอนทางของพระเจ้าจริงๆ

²² การที่จะส่งส่วยให้แก่ซีซาร์นั้นถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่"

²³ ฝ่ายพระองค์ทรงหยั่งรู้อุบายของเขาจึงตรัสแก่เขาว่า "ท่านทั้งหลายทดลองเราทำไม

²⁴ จงให้เราดูเงินตราเหรียญหนึ่งเถิด รูปและคำจารึกนี้เป็นของใคร" เขาทูลตอบว่า "ของซีซาร์"

²⁵ แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า "ของของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า"

²⁶ คนเหล่านั้นจับผิดในพระดำรัสของพระองค์ต่อหน้าประชาชนไม่ได้ และเขาก็ประหลาดใจในพระดำรัสตอบของพระองค์จึงนิ่งไป (ลูกา 20:20-26)

ดังนั้นซีซาร์ (กษัตริย์แห่งจักรวรรดิโรมันซึ่งในขณะนั้นมีอำนาจควบคุมทางการเมืองเหนืออิสราเอล) มีสิทธิได้รับเงินภาษีเพราะมีรูปของเขายู่บนนั้น และเราถูกสร้างขึ้นตามแบบพระฉายของพระเจ้า ในการที่เราถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า เราจึงควรมอบชีวิตของเราแด่พระองค์

Illustration 1: Roman Denarius, 19-18 B.C.
(Source: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Augustus,_denarius,_19-18_BC,_RIC_I_37a.jpg)

พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย (โรม 12:1)

แนวคิดนี้ไม่เพียงแต่จะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของเรามีต่อพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อกันและกันด้วย หากเราเคารพพระเจ้า เราควรปฏิบัติต่อผู้รอบข้างซึ่งถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์ด้วยความเมตตาและความเคารพ

“7 เพราะสัตว์เดียรัจฉานทุกชนิด ทั้งนก สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์ในทะเลก็เลี้ยงให้เชื่องได้ และมนุษย์ก็ได้เลี้ยงให้เชื่องแล้ว 8 แต่ลึนนั้น

ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำให้เชิงได้ ลิ่นเป็นสิ่งชั่วซึ่งยับยั้งไม่ได้ และเติมไปด้วยพิษร้ายถึงตาย ⁹ เราทั้งหลายสรรเสริญพระเจ้าคือพระบิดาด้วยลิ่นนั้น และด้วยลิ่นนั้นเราก็แข่งด่ามนุษย์ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้ตามพระฉายาของพระองค์ ¹⁰ คำสรรเสริญและคำแข่งด่าก็ออกมาจากปากอันเดียวกัน พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ไม่ควรให้เป็นเช่นนั้นเลย" (ยากอบ 3:7-10)

มีแก่นเรื่องของความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเคารพที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับมนุษยชาติทั้งต่อพระเจ้าและซึ่งกันและกัน และเจตคตินี้เป็นทัศนคติที่เราในฐานะคริสเตียนควรพยายามรักษาไว้

“ในทำนองเดียวกัน ท่านที่อ่อนอาวุโส ก็จงยอมตามผู้อาวุโส อันที่จริงให้ท่านทุกคนคาดเอาไว้ด้วยความถ่อมใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน ด้วยว่าพระเจ้าทรงต่อสู้อันที่ถ่อมตัวจองหง แต่พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่คนทั้งหลายที่ถ่อมใจลง เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันควร จงละบรรดาความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงหวังใยท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 5:5-7)

2.2 การล่มสลาย

การล่มสลายของมนุษย์บันทึกไว้ในบทที่สามของปฐมกาล อาดัมและเอวา ทั้งที่พระเจ้าได้ประทานทุกสิ่งที่เป็นแก่พวกเขาแล้ว และทรงวางไว้ในสวนสวรรค์แห่งเอเดน ก็ยังเลือกที่จะเชื่อ (ซาตาน) และไม่เชื่อฟังพระเจ้า โดยกินผลจากต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว จุดนี้เป็นจุดเริ่มของธรรมชาติบาปภายในจิตใจของมวลมนุษยชาติ และความจำเป็นในการได้รับความรอดจากพันธนาการและผลที่ตามมา

¹ งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในทุ่งนาซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้'"

² หญิงนั้นจึงกล่าวแก่งูว่า "ผลของต้นไม้ชนิดต่างๆในสวนนี้เรากินได้"

³ แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย'"

⁴ งูจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เจ้าจะไม่ตายแน่"

⁵ เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบว่าจะกินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระที่รู้ดีชั่ว"

⁶ เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะสำหรับเป็นอาหารและมันงามน่าดู และต้นไม้ต้นนั้นเป็นที่น่าปรารถนาเพื่อให้เกิดปัญญา หญิงจึงเก็บผลไม้นั้นแล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน

⁷ ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และเขาทั้ง

สองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้

⁸ ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน อาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจาก พระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่างๆในสวนนั้น ⁹ พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเรียกอาดัมและตรัสแก่เขาว่า "เจ้าอยู่ที่ไหน"

¹⁰ เขาทูลว่า "ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวน และ ข้าพระองค์ก็กลัว เพราะว่าข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ ซ่อนตัวเสีย"

¹¹ พระองค์ตรัสว่า "ใครได้บอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ เจ้าได้กินผล จากต้นไม้ที่ เราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินแล้วหรือ"

¹² ชายนั้นทูลว่า "หญิงซึ่งพระองค์ทรงประทานให้อยู่ข้าพระองค์นั้น นางได้ส่งผลจากต้นไม้ ข้าพระองค์จึงรับประทาน"

¹³ พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า "เจ้าทำอะไรลงไป" หญิง นั้นทูลว่า "งูล่อลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน"

¹⁴ พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า "เพราะเหตุที่เจ้าได้กระทำเช่น นี้ เจ้าถูกสาปแช่งมากกว่าบรรดาสัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้องของเจ้า และเจ้าจะกินผงคลีดินตลอดวันเวลา ในชีวิตของเจ้า"

¹⁵ เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อ สายของนาง เชื้อสายของนางจะกระทำให้หัวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้า จะกระทำให้สันเท้าของท่านฟกช้ำ"

¹⁶ พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า "เราจะเพิ่มความทุกข์ยากให้มากขึ้นแก่เจ้าและการตั้งครุฑของเจ้า เจ้าจะคลอเคลือบชุดด้วยความเจ็บปวด เจ้ายังต้องการสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า"

¹⁷ พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า "เพราะเหตุเจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้ ซึ่งเราได้สั่งเจ้าว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้น แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า

¹⁸ แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในทุ่งนา

¹⁹ เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่อไหลไคลย่นกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงคลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงคลีดิน"

²⁰ อาดัมเรียกชื่อภรรยาของเขาว่าเอวา เพราะว่าเป็นมารดาของบรรดาชนที่มีชีวิต

²¹ พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์แก่อาดัมและภรรยาและสวมใส่ให้เขาทั้งสอง

²² พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว บัดนี้เกรงว่าเขายื่นมือไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป"

²³ เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่เขากำเนิดมานั้น

²⁴ ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกเควบไว้ทางทิศ

ตะวันออกของสวนเอเดน และตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบทิศทาง เพื่อ
ป้องกันทางเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต (ปฐมกาล 3)

นับตั้งแต่การตกสู่บาป มนุษยชาติต้องต่อสู้กับความบาปอย่างต่อเนื่อง และมักจะประหลาดตัวเหมือนที่อาดัมและเอวาเคยทำในตอนแรกทันทีที่พวกเขาทำบาป พวกเขาถึงตระหนักถึงความเปลือยเปล่าของพวกเขา และซ่อนตัวจากพระเจ้า โดยรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถปรากฏตัวต่อพระองค์ได้ในขณะนี้ พวกเขาพยายามปกปิดตัวเอง เย็บใบมะเดื่อด้วยกันเพื่อทำเสื้อผ้าที่ไม่เพียงพอ และเมื่อพระเจ้าตามหาพวกเขา พวกเขาแก้ตัวและส่งต่อความผิดให้คนอื่น ทุกวันนี้ มนุษย์ยังคงวิ่งหนีและซ่อนตัวจากพระเจ้า พยายามหาทางแก้ปัญหารื่องบาปด้วยตนเอง และมักไม่เต็มใจที่จะรับรู้หรือสารภาพความผิดของตนเอง แต่ตอนนี้ เช่นเดียวกับตอนนั้น ทางออกเดียวมาจากพระเจ้า ในสวนพระเจ้าได้ทรงสวมหนังกวางให้อาดัมและเอวา จากนั้นทรงเรียกร่องการบูชาแกะ แพะ และโคเพื่อทำการชดใช้บาป (ฮีบรู 9:22 : “...ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย”); บัดนี้ เราสวมพระคริสต์ผู้ทรงเสียสละอย่างที่สุดเพื่อบาปครั้งแล้วครั้งเล่า

“¹² เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆเดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยย์ทุกคน เพราะมนุษยย์ทุกคนทำบาป ¹³ (บาปได้มีอยู่ในโลกแล้ว ก่อนมีพระราชบัญญัติ แต่ที่ใดไม่มีพระราชบัญญัติก็ไม่ถือว่ามีบาป ¹⁴

อย่างไรก็ตามความตายก็ได้ครอบงำตลอดมาตั้งแต่อาดัมจนถึงโมเสส แม้คนที่มิได้ทำบาปอย่างเดียวกับการละเมิดของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบ ของผู้ที่เสด็จมาภายหลัง¹⁵ แต่ของประทานแห่งพระคุณนั้นหาเป็น เช่นความละเมิดนั้นไม่ เพราะว่าถ้าคนเป็นอันมากต้องตายเพราะการ ละเมิดของคนๆเดียว มากยิ่งกว่านั้น พระคุณของพระเจ้าและของ ประทานโดยพระคุณของพระองค์ผู้เดียวนั้น คือพระเยซูคริสต์ ก็มี บริบูรณ์แก่คนเป็นอันมาก¹⁶ และของประทานนั้นก็ไม่เหมือนกับผลซึ่ง เกิดจากบาปของคนนั้นคนเดียว เพราะว่าการศึกษาที่เกิดขึ้น เนื่องจากการละเมิดเพียงครั้งเดียวนั้น ได้นำไปสู่การลงโทษ แต่ของ ประทานภายหลังการละเมิดหลายครั้งนั้นนำไปสู่ความชอบธรรม¹⁷ เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตาย ครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระคุณ อันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะดำรงชีวิต และครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์)¹⁸ ฉะนั้นการ พิพากษาลงโทษได้มาถึงคนทั้งปวงเพราะการละเมิดของคนๆเดียว ฉะนั้นใด ความชอบธรรมของพระองค์ผู้เดียวก็นำของประทานแห่ง พระคุณมาถึงทุกคนฉะนั้นนี้ คือความชอบธรรมแห่งชีวิต¹⁹ เพราะว่า คนเป็นอันมากเป็นคนบาปเพราะคนๆเดียวที่มิได้เชื่อฟังฉะนั้นใด คนเป็น อันมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังฉะนั้น นั้น²⁰ เมื่อมีพระราชบัญญัติก็ทำให้มีการละเมิดพระราชบัญญัติ ปรากฏมากขึ้น แต่ที่ใดมีบาปปรากฏมากขึ้น ที่นั่นพระคุณก็จะไพบูลย์ ยิ่งขึ้น²¹ เพื่อว่าบาปได้ครอบงำทำให้ถึงซึ่งความตายฉะนั้นใด พระคุณก็

ครอบงำด้วยความชอบธรรมให้ถึงซึ่งชีวิตนิรันดร์ โดยทางพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฉันนั้น" (โรม 5:12-21)

2.3 ฟังพระเจ้า

ในพระคริสต์ เช่นเดียวกับในสวนเอเดน พระเจ้าประทานทุกสิ่งที
จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตให้กับประชากรของพระองค์ และสิ่งนี้ไม่ได้
จำกัดอยู่เพียงความต้องการทางสรีรวิทยาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความ
ต้องการทางวิญญาณด้วย—พระคุณ ความเชื่อ การให้อภัย กำลัง ฯลฯ
พระเจ้าคือผู้ แห่สิ่งที่เราต้องไปหากินและเติมความสดชื่นอย่างต่อเนื่อง

“ด้วยเห็นแล้วว่าฤทธิ์เดชอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ได้ให้สิ่งสารพัดแก่
เราที่จะให้มีชีวิตและทางที่เป็นอย่างพระเจ้า โดยรู้จักพระองค์ผู้ได้ทรง
เรียกเราให้ถึงสง่าราศีและคุณธรรม ด้วยเหตุเหล่านี้พระองค์จึงได้ทรง
ประทานพระสัญญาอันประเสริฐและใหญ่ยิ่งแก่เรา เพื่อว่าด้วยพระ
สัญญาเหล่านี้ ท่านทั้งหลายจะพ้นจากความเสื่อมโทรมที่มีอยู่ในโลกนี้
เพราะตันทา และจะได้รับส่วนในสภาพของพระองค์” (2 เปโตร 1:3-
4)

ในยอห์น พระเยซูทรงเปรียบเทียบสิ่งนี้กับเถาองุ่นและกิ่งก้านดังนี้

¹ เราเป็นเถาอ่อนแก่ และพระบิดาของเราทรงเป็นผู้ดูแลรักษา ² กิ่งทุกกิ่งในเราที่ไม่ออกผล พระองค์ก็ทรงตัดทิ้งเสีย และกิ่งทุกกิ่งที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิดเพื่อให้ออกผลมากขึ้น ³ ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้สะอาดแล้วด้วยถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่าน ⁴ จงเข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในท่าน กิ่งจะออกผลเองไม่ได้ นอกจากจะติดอยู่กับเถาฉันใด ท่านทั้งหลายจะเกิดผลไม่ได้ นอกจากท่านจะเข้าสนิทอยู่ในเราฉันนั้น ⁵ เราเป็นเถาอ่อน ท่านทั้งหลายเป็นกิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำได้สิ่งใดไม่ได้เลย ⁶ ถ้าผู้ใดมิได้เข้าสนิทอยู่ในเรา ผู้นั้นก็ต้องถูกทิ้งเสียเหมือนกิ่ง แล้วก็เหี่ยวแห้งไป และเขารวบรวมไว้ทิ้งในไฟเผาเสีย ⁷ ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใดซึ่งท่านปรารถนา ท่านก็จะได้รับสิ่งนั้น ⁸ พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้ คือเมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านจึงเป็นสาวกของเรา ⁹ พระบิดาทรงรักเราฉันใด เราก็รักท่านทั้งหลายฉันนั้น จงยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา ¹⁰ ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา เหมือนดังที่เราประพฤติตามพระบัญญัติของพระบิดาเรา และยึดมั่นอยู่ในความรักของพระองค์ ¹¹ นี่คือน้ำที่เราได้บอกแก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราดำรงอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม (ยอห์น 15:1-11)

และเปาโลเปรียบเทียบคริสเตียนกับส่วนต่างๆ ของร่างกายเดียว โดยมีพระเยซูเป็นศีรษะ ซึ่งร่างกายไม่สามารถทำงานได้โดยปราศจาก :

“แต่ให้เราพูดความจริงด้วยใจรักเพื่อจะจำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ ผู้เป็นศีรษะคือพระคริสต์ คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกันและผูกพันกันโดยที่ทุกๆ ข้อต่อได้ช่วยชูกำลังตามขนาดแห่งอวัยวะทุกส่วน ร่างกายนั้นจึงได้จำเริญเติบโตขึ้นเองด้วยความรัก” (Ephesians 4:15-16 ESV)

คำถาม

1. จงอธิบายด้วยคำพูดของคุณเองถึงความสำคัญของการถูกสร้างตามแบบพระฉายาของพระเจ้า

2. หลังจากที่อาดัมและเอวาถูกขับไล่ออกจากสวนไม้มองห้าม ทำไมพวกเขาถึงซ่อนตัวจากพระเจ้า

3. อ่าน ยอห์น 15:1-11 อีกครั้ง มีวิธีใดบ้างที่เราสามารถอยู่ในพระคริสต์

4. การล่มสลายของมนุษย์คืออะไร และมีผลกระทบอย่างไร

5. โรม 5:12-21 เปรียบเทียบ “ของประทาน” ของพระเจ้ากับ “การละเมิด” ของอาดัม จงอ่านข้อความนี้ซ้ำ จากนั้นจงเขียนหนึ่งย่อหน้าด้วยคำพูดของคุณเองเพื่อเปรียบเทียบสิ่งเหล่านี้

6. ในบทแรกของ 2 เปโตรกล่าวว่าพระเจ้าประทานทุกสิ่งที่เป็นสำหรับชีวิตที่ขบธรรมเนียมแก่เรา จงอ่าน 2 เปโตร 1:3-11 เปโตรพูดถึงคุณลักษณะอะไรในการป้องกันไม่ให้คริสเตียน “ไม่เกียจคร้านหรือไร้ผลในความรู้แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”
(คำใบ้: ดูโดยเฉพาะข้อ 5 – 7)

First Steps: A Discipleship Manual

1) _____

2) _____

3) _____

4) _____

5) _____

6) _____

7) _____

8) _____

7. จงอธิบายความสำคัญของการรักษาเจตคติที่อ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของและผู้อื่น

จงเลือก ถูก หรือ ผิด

8. ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย (ถูก / ผิด)

9. มีแต่ผู้ชายเท่านั้นที่ถูกสร้างขึ้นตามแบบพระฉายของพระเจ้า (ถูก / ผิด)

10. เราแก้ไขบาปได้ด้วยการทำความดี (ถูก / ผิด)

11. หากเราอยู่ในพระคริสต์ พระองค์จะประทานทุกสิ่งที่เราต้องการ (ถูก / ผิด)

12. เราเคารพผู้อื่นด้วยความเคารพต่อพระเจ้า (ถูก / ผิด)

การอ่านส่วนบุคคล

ฟิลิปปี 2; ฮีบรู 10; 1 เปโตร 1-2; โรม 3

งานที่มอบหมาย

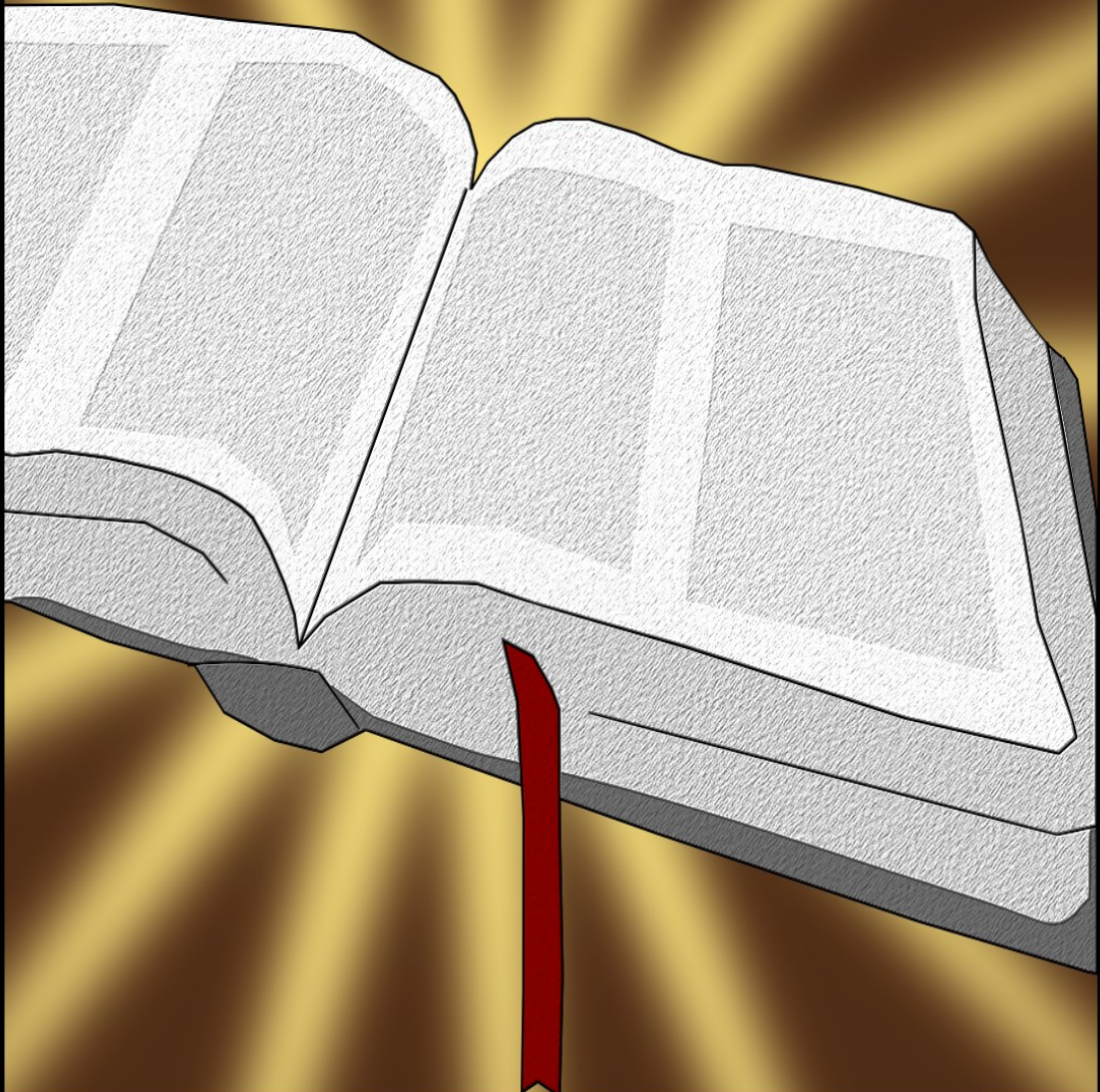
First Steps: A Discipleship Manual

เขียนความประทับใจ/ข้อคิดที่คุณได้รับจากการอ่านส่วนตัวข้างต้นของ
โรม มีความหมายกับคุณอย่างไร และคุณจะประยุกต์ใช้กับการเดินกับ
พระเจ้าในแต่ละวันของคุณได้อย่างไร

God Changes Things Missions Outreach

Lesson 3

The Bible

บทที่ 3

คัมภีร์ไบเบิล

มีผู้บรรยายว่าพระคัมภีร์เป็นเหมือนคู่มือสำหรับชีวิต แต่บางทีคำอธิบายที่ดีกว่าก็คือพระคัมภีร์เป็นเหมือนขนมปังประจำวันของคริสเตียน และแหล่งที่มาของโภชนาการฝ่ายวิญญาณที่เราจำเป็นต้องดำเนินต่อ และดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาพดีกับพระเจ้า พระคัมภีร์เป็นมากกว่าหนังสือ แต่เป็นพระวจนะของพระเจ้า และเฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 8 ข้อ 3 และมัทธิวบทที่ 4 ข้อ 4 กล่าวว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่คริสเตียนต้องอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน ไม่จำเป็นต้องเป็นแบบที่คนเราจะศึกษาตำรา แต่ในฐานะที่เป็น “เสมือนแสงประทีปที่ส่องสว่างในที่มืด จนกว่าแสงอรุณจะขึ้น และดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย” (2 เปโตร 1:19)

3.1 ดลใจจากพระเจ้า

แม้ว่าพระคัมภีร์จะเขียนขึ้นโดยมนุษย์ แต่ก็ได้รับการดลใจจากพระเจ้า สิ่งนี้หมายความว่าคนเหล่านั้นได้รับถ้อยคำที่เขียนโดยตรงจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่จากสติปัญญาหรือความรู้ของพวกเขาเอง

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น และการอบรมในเรื่องความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้า จะดีรอบคอบ พรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

และเรามีคำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น เสมือนแสงประทีปที่ส่องสว่างในที่มืด จนกว่าแสงอรุณจะขึ้น และดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย จงรู้ข้อนี้ก่อน คือว่าคำพยากรณ์ทุกคำที่จารึกไว้ในพระคัมภีร์แล้ว ไม่มีใครตีความได้ตามลำพังใจของตนเอง ด้วยว่าคำพยากรณ์ในอดีตนั้นไม่ได้มาจากความประสงค์ของมนุษย์ แต่พวกผู้บริสุทธิของพระเจ้าได้กล่าวคำตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคล้อยใจเขา (2 เปโตร 1:19-21)

3.2 ไม่ผิดพลาด

โดยการคล้อยใจจากพระเจ้าเอง พระคัมภีร์สามารถวางใจได้อย่างเต็มที่ว่าเป็นความจริงอย่างแท้จริง ปราศจากข้อผิดพลาดและปราศจากความคลาดเคลื่อน

ฝ่ายพระเจ้า พระมรรคาของพระองค์บริสุทธิ์หมดจด

พระวาทะของพระเยโฮวาห์พิสูจน์แล้ว

พระองค์ทรงเป็นดังของบรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์ (2 ซามูเอล 22:31)

พระวาทะทุกคำของพระเจ้านั้นก็บริสุทธิ์

พระองค์ทรงเป็นโล่แก่บรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์

อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวาทะของพระองค์

เกรงว่าพระองค์จะทรงชนาบเจ้า และเขาจะเห็นว่าเจ้าเป็นคน
มุสา (สุภาพิต 30:5-6)

เสียงหนึ่งร้องว่า "ร้องซิ"

และเขาว่า "ข้าจะร้องว่าอะไร"

บรรดาเนื้อหนังก็เป็นเสมือนต้นหญ้า

และความงามทั้งสิ้นของมันก็เป็นเสมือนดอกไม้แห่งทุ่งนา

ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป

เพราะพระวิญญานของพระเยโฮวาห์เป่ามาถูกมัน

มนุษย์ชาติเป็นหญ้าแฉะทีเดียว

ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป

แต่พระวาทะของพระเจ้าของเราจะยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์ (อิสยาห์ 40:6-8)

3.3 ตรงประเด็น

บางคนรู้สึกว่าเป็นเพราะหนังสือในพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นเมื่อหลายพันปีก่อน บางส่วนก็ไม่สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตสมัยใหม่ได้อีกต่อไป นี่ไม่เป็นความจริง หนังสือฮีบรูพรรณนาพระคัมภีร์ว่า “มีชีวิต และทรงพลานุภาพ” การมีรากฐานของความเข้าใจที่ว่าพระคัมภีร์มาจากพระเจ้า และพระเจ้ามีอำนาจสูงสุด เราสามารถมั่นใจได้ว่าพระคำของพระองค์มีความเกี่ยวข้องกับประชาชนของพระองค์ในทุกยุคทุกสมัย

เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านี้มีชีวิต และทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทงทะลุกระทั่งจิตและวิญญาณตลอดข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย ไม่มีสิ่งเนรมิตสร้างใดๆ ที่ไม่ได้ปรากฏในสายพระเนตรของพระองค์ แต่สิ่งสารพัดก็เปลือยเปล่า และปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องเกี่ยวข้องกับด้วย (ฮีบรู 4:12-13)

ดังนั้น พระคัมภีร์มีทุกสิ่งที่คริสเตียนต้องการเพื่อดำเนินชีวิตตามพระเจ้าและรู้จักพระเจ้ามากขึ้น มีหนังสือหลายเล่มในปัจจุบันที่เขียนเกี่ยวกับพระเจ้าหรือพระคัมภีร์หรือแนวความคิดของคริสเตียน แต่ควรเข้าหาด้วยทัศนคติที่ระมัดระวัง โดยเข้าใจว่าพระคัมภีร์เท่านั้นคือพระวจนะของ

พระเจ้า และหนังสืออื่นๆ ทั้งหมดอาจไม่ได้เป็นประโยชน์หรือดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราใกล้ยุคสุดท้าย การศึกษานอกพระคัมภีร์ควรทำ ด้วยการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ปัญญาจารย์เสาะหาถ้อยคำที่เพราะหู และท่านเขียนถ้อยคำแห่งความจริงไว้อย่างเที่ยงตรงถ้อยคำของนักปราชญ์เป็นประจักษ์พยาน และประจักษ์ตาปูซึ่งอาจารย์ผู้สอนแห่งการชุมนุมได้ตรึงแน่น ซึ่งท่านเมฆบาลผู้หนึ่งได้ประทานให้ และยิ่งกว่านั้นอีก บุตรชายของข้าพเจ้าเอ๋ย จงรับคำตักเตือนเถิด ซึ่งจะทำหนังสือมากก็ไม่มีสิ้นสุด และเรียนมากก็เหนื่อยเนื้อหนัง (ปัญญาจารย์ 12:10-12)

จงพิสูจน์ทุกสิ่ง สิ่งที่ดีนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น (1 เธสะโลนิกา 5:21)

พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าฝากท่านไว้กับพระเจ้าและกับพระคำแห่งพระคุณของพระองค์ **ซึ่งมีฤทธิ์ก่อสร้างท่านขึ้นได้** และให้ท่านมีมรดกด้วยกันกับบรรดาผู้ที่ทรงแยกตั้งไว้ (กิจการของอัครทูต 20:32)

จงให้พระวาทนะของพระคริสต์ดำรงอยู่ในตัวท่านอย่างบริบูรณ์ ด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยเพลงสดุดี เพลง

สรรเสริญและเพลงฝ่ายจิตวิญญานด้วย จงร้องเพลงด้วยพระคุณ
จากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า (โคโลสี 3:16)

จงอุตส่าห์สำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เป็นคนงาน
ที่ไม่ต้องอาย ยึดมั่นพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิ
โมธี 2:15)

แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านเรียนรู้แล้ว และได้เชื่อ
อย่างมั่นคง ท่านก็รู้ว่าท่านได้เรียนมาจากผู้ใด และตั้งแต่เด็กมา
แล้ว ที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ ซึ่งมีฤทธิ์สอนท่านให้ได้
ปัญญาถึงความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์
ทุกตอนได้รับการคล้อยจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการ
สอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการ
อบรมในเรื่องความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะถูกรอบคอบ
พร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:14-17)

3.4 เปิดเผยโดยพระวิญญานบริสุทธิ์

ในการเข้าสู่พระคัมภีร์ สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้เสมอว่าอธิษฐานว่าพระ
วิญญานบริสุทธิ์จะทรงเปิดเผยพระวจนะของพระองค์แก่เรา โดยไม่
พึ่งพาอาศัยความคิดและประสบการณ์ของเราเองในการตีความ

⁶ เรากล่าวถึงเรื่องปัญหาในหมู่คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วก็จริง แต่มิใช่เรื่องปัญหาของโลกนี้ หรือเรื่องปัญหาของอำนาจครอบครองในโลกนี้ซึ่งจะเสื่อมสูญไป

⁷ แต่เรากล่าวถึงเรื่องพระปัญหาของพระเจ้าซึ่งเป็นข้อลึกลับ คือพระปัญหาซึ่งทรงซ่อนไว้นั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ก่อนสร้างโลกให้เป็นสง่าราศีแก่เรา

⁸ ไม่มีอำนาจครอบครองใดๆในโลกนี้ได้รู้จักพระปัญหานั้น เพราะว่าถ้ารู้แล้วจะมีได้เอาองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศีจริงไว้ที่กางเขน

⁹ ดังที่มีเขียนไว้แล้วว่า 'สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เคยได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์'

¹⁰ **พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทางพระวิญญาณของพระองค์** เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความลึกลับของพระเจ้า

¹¹ อันความคิดของมนุษย์นั้นไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญาณของมนุษย์ผู้นั้นเองฉันใด พระคำริของพระเจ้ายกก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าฉันนั้น

¹² เราทั้งหลายจึงไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เรา

¹³ **คือสิ่งเหล่านั้นที่เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ปัญหาของ**

มนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสั่งสอน ซึ่งเปรียบเทียบสิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณกับสิ่งซึ่งเป็นของจิตวิญญาณ

¹⁴ แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ

¹⁵ แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณสังเกตสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่มีผู้ใดจะรู้จักใจคนนั้นได้

¹⁶ เพราะว่า `ใครเล่ารู้จักพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้' แต่เราก็มีพระทัยของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 2:6-16)

คำถาม

1. เราหมายความว่าอย่างไรเมื่อกล่าวว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า
-
-

2. จงอธิบายด้วยคำพูดของท่านเองว่าพระคัมภีร์สามารถเกี่ยวข้องกับและ
ประยุกต์ใช้ในปัจจุบันได้อย่างไร แม้จะเขียนเมื่อหลายพันปีก่อน

3. เหตุใดเราจึงควรใช้ความระมัดระวังในการศึกษาหนังสืออื่นที่ไม่ใช่
คัมภีร์ไบเบิล?

4. จะเปรียบเทียบกัณฑ์ไบเบิลกับอาหารประจำวันของคริสเตียนได้อย่างไร?

5. อะไรทำให้พระคัมภีร์เป็นจริงและปราศจากข้อผิดพลาด

6. อ่านฮีบรู 4:12-14 อีกครั้ง ด้วยคำพูดของท่านเอง ให้อธิบายว่าพระคัมภีร์สามารถ “มีชีวิตร และทรงพลานุภาพ” ได้อย่างไร และหมายความว่าอย่างไรเมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่าพระคัมภีร์ “คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ”

7. จงเติมในช่องว่าง

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์
ใน _____, _____, _____,
และ _____, เพื่อคนของพระเจ้าจะดีรอบคอบ
พร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:14-17)

จงเลือก ถูก หรือ ผิด

8. คนอย่างอัครสาวกเปาโลและโมเสสสามารถเขียนพระคัมภีร์ได้เพราะสติปัญญาอันยอดเยี่ยมของพวกเขา (ถูก / ผิด)

9. พระคัมภีร์เป็นความจริง 100% (ถูก / ผิด)

10. เราต้องการความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อทำความเข้าใจและตีความพระคัมภีร์ (ถูก / ผิด)

11. เราควรอ่านหนังสือที่เราหาได้เกี่ยวกับพระคัมภีร์หรือปัญหาคริสเตียนเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระเจ้าและวิถีดำเนินชีวิตของเรา (ถูก / ผิด)

12. ทุกสิ่งในพระคัมภีร์มีความเกี่ยวข้องในปัจจุบัน (ถูก / ผิด)

การอ่านส่วนบุคคล :

เฉลยธรรมบัญญัติ 4:1-7; สดุดี 119; ยอห์น 8:39-47; ยอห์น 17; เอเฟซัส 6:10-20

งานที่มอบหมาย :

เขียนความประทับใจ/ข้อคิดที่คุณได้รับจากการอ่านส่วนตัวข้างต้นของ
โรม มีความหมายกับคุณอย่างไร และคุณจะประยุกต์ใช้กับการเดินกับ
พระเจ้าในแต่ละวันของคุณได้อย่างไร

Lesson 4

Jesus Christ

บทที่ 4

พระเยซูคริสต์

ในบทที่ 2 เราได้พูดถึงการตกสู่บาปของมนุษย์ และการตกเป็นทาสของบาปที่มนุษย์พบในภายหลัง คำจ้างของความบาปคือความตาย และตอนนี้เรารู้แล้วว่าทางเดียวของการปลดปล่อยและความรอดจากบาปคือทางพระเยซูคริสต์

¹⁶ ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ท่านจะยอมตัวรับใช้เชื่อฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น คือเป็นทาสของบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเป็นทาสของการเชื่อฟังซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรม

¹⁷ แต่จงขอบพระคุณพระเจ้าเพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านเป็นทาสของบาป แต่บัดนี้ท่านมีใจเชื่อฟังหลักคำสอนนั้นซึ่งทรงมอบไว้แก่ท่าน

¹⁸ เมื่อท่านพ้นจากบาปแล้ว ท่านก็ได้กลายเป็นทาสของความชอบธรรม

¹⁹ ข้าพเจ้ายกเอาตัวอย่างมนุษย์มาพูด เพราะเหตุเนื้อหนังของท่านอ่อนกำลัง เพราะท่านเคยให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของการโสโครก และของความชั่วช้าซ่อนชั่วฉ้อฉลใด บัดนี้ท่านจงให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของความชอบธรรม เพื่อให้ถึงความบริสุทธิ์ฉนั้น

²⁰ เพราะเมื่อท่านทั้งหลายเป็นทาสของบาป ความชอบธรรมก็ไม่ได้ครอบครองท่าน

- ²¹ ขณะนั้นท่านได้ผลประโยชน์อะไรในการเหล่านั้น ซึ่งบัดนี้ท่านทั้งหลายก็ละอาย ด้วยว่าที่สุดท้ายของการเหล่านั้นก็คือความตาย
- ²² แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายพ้นจากการเป็นทาสของบาป และกลับมาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแล้ว ผลที่ท่านได้รับก็คือความบริสุทธิ์ และผลสุดท้ายคือชีวิตนิรันดร์
- ²³ เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (โรม 6:16-23)

และในบทที่ 3 เราได้เรียนรู้ว่าพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจเลยที่พระเจ้าได้ทรงวางแผนการเพื่อความรอดไว้ตั้งแต่แรกเริ่ม

พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่งูนั้นว่า "เพราะเหตุที่เจ้าได้กระทำเช่นนี้ เจ้าถูกสาปแช่งมากกว่าบรรดาสัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้องของเจ้า และเจ้าจะกินผงคลีดินตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิภักษ์กัน ทั้งเชือกของเจ้ากับเชือกของนาง เชือกของนางจะกระทำให้หัวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะกระทำให้สันเท้าของท่านฟกช้ำ" (ปฐมกาล 3:14-15)

พันธสัญญาเดิมเขียนขึ้นก่อนพระเยซูจะเสด็จมาแผ่นดินโลกในฐานะมนุษย์ แต่ในหนังสือเหล่านี้มีการอ้างอิงและคำพยากรณ์มากมายเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์—การประสูติ ชีวิต การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

อิสยาห์ ผู้เผยพระวจนะชาวยิวที่มีชื่อเสียงเมื่อประมาณ 500 ปีก่อนคริสต์ศักราช ได้เขียนการพยากรณ์ว่าจะมีพระผู้ไถ่เสด็จมาในโลก หรือพระเมสสิยาห์ (Messiah) ซึ่งเป็นผู้ที่จะให้มนุษย์ที่เชื่อในพระองค์พ้นจากบาปและความตาย

ในอิสยาห์บทที่ 59 อิสยาห์เขียนให้เราเห็นถึงความรู้สึกอย่างสิ้นหวังของชาวยิวต่อสภาพของพวกเขาในสมัยนั้น ตามด้วยการตอบสนองจากพระเจ้า

“ดูเถิด พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มิได้สั้นลง ที่จะช่วยให้รอดไม่ได้ หรือพระกรรมดีซึ่งจะไม่ทรงไถ่ยิน แต่ว่าความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพักตร์ของพระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิไถ่ยิน. . . ความยุติธรรมก็หันกลับ และความเที่ยงธรรมก็ยืนอยู่แต่ไกล เพราะความจริงล้มลงที่ถนนเสียแล้ว และความเที่ยง

ตรงเข้าไปไม่ได้ เออ สัจจะขาดอยู่ และผู้ใดที่พรากจากความชั้วก็
ทำตัวให้เป็นเหยื่อ

พระเยโฮวาห์ทรงเห็น แล้วไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ที่ไม่มี
ความยุติธรรม พระองค์ทรงเห็นว่าไม่มีคนใดเลย ทรงประหลาด
พระทัยว่าไม่มีใครอ่อนน้อมเพื่อ เพราะฉะนั้นพระกรของพระองค์เอง
ก็นำความรอดมาสู่พระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ชู
พระองค์ไว้...พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘...พระผู้ไถ่จะเสด็จมายังศิโยน
มายังบรรดาผู้อยู่ในยาโคบผู้หนีจากการละเมิด’” (อิสยาห์ 59:1-2,
14-16, 20)

พระผู้ไถ่ซึ่งอิสยาห์กล่าวถึง คือพระเยซู นั่นแหละ

หากเราอยากเข้าใจแผนการอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้า เราก็ต้อง
เข้าใจก่อนว่า พระเยซูคือใคร

4.1 พระเยซูเป็นพระเจ้า

สิ่งสำคัญที่สุดที่เราต้องเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูคือว่า พระเยซูไม่ได้เป็น
มนุษย์ธรรมดาแต่มีพระนามอันหนึ่งของพระเยซูว่า “อิมมานูเอล ซึ่งแปล
ว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” (มัทธิว 1:23)

ยอห์นบทที่หนึ่งบอกว่า

“ในเริ่มแรกนั้นพระวาทะทรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า ในเริ่มแรกนั้นพระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมา และในบรรดาสิ่งที่เป็มนั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็มนอกเหนือพระองค์ ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งปวง ความสว่างนั้นส่องเข้ามาในความมืด และความมืดหาได้เข้าใจความสว่างไม่ . . . พระวาทะได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:1-5, 14)

แล้วก็มีพระคำในฟิลิปปีที่บอกว่า

“[พระเยซู] ผู้ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้ามิได้ทรงเห็นว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นการแย่งชิงเอาไปเสีย แต่ได้ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใดๆ และทรงรับสภาพอย่างผู้รับใช้ ทรงถือกำเนิดในลักษณะของมนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน” (ฟิลิปปี 2:6-8)

พระเยซูจึงเป็นทั้งพระเจ้า 100% และมนุษย์ 100% ด้วยที่ว่า พระเยซูซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ได้อยู่กับพระเจ้าก่อนที่โลกใบนี้ ได้ถูกสร้างขึ้น “แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตร ของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศ และทรงถือกำเนิดใต้พระราช บัญญัติ เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อให้เรา ได้รับฐานะเป็นบุตร” (กาลาเทีย 4:4-5)

4.2 พระเยซูไม่มีบาป

สิ่งสำคัญอีกอันหนึ่งซึ่งเราต้องเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูคือว่า ถึงแม้ว่า พระเยซูต้องผ่านการทดลองเหมือนมนุษย์เราทุกคน พระเยซูไม่มีบาปเลย มัทธีวบทที่ 4 บอกเรื่องพระเยซูทนการทดลองที่ถื่นทุรกันดาร หลังจาก พระองค์ได้ถืออดอาหารเป็นเวลา 40 วัน แต่พระเยซูก็ไม่ได้ทำบาป ดังนั้น ฮีบรูบทที่ 2 จึงบอกว่า “เหตุฉะนั้นพระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นมหาบุโรหิต ผู้ก่อปรด้วยพระ เมตตาและความสัตย์ซื่อในการทุกอย่างซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อลบล้าง บาปทั้งหลายของประชาชน เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมาน โดยถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้” (ฮีบรู 2:17-18) และอีกทีในบทที่ 4: “เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาบุโรหิตผู้ เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ขอให้ เราทั้งหลายมันคงในการยอมรับของเราไว้ เพราะว่าเรามีได้มีมหาบุโรหิต

ที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:14-15)

ก่อนที่พระเยซูเสด็จมา พระเจ้าสั่งให้ชาวยิวถวายบูชาแพะหรือสัตว์อื่นๆ เพื่อเป็นการไถ่บาปของเขา แต่ฮีบรูบทที่ 10 บอกว่า “โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว พระราชบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปีๆ เสมอมากกระทำให้ผู้ถวายสักการบูชานั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ เพราะถ้าผู้นมัสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะไม่รู้สึกรู้ว่ามิใช่บาปอีกต่อไป แต่การถวายเครื่องบูชานั้นเป็นเหตุให้ระลึกถึงความบาปทุกปีๆ เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้” (ฮีบรู 10:1-4)

4.3 พระเยซูเป็นเครื่องบูชาที่สมบูรณ์แบบ

การที่พระเยซูไม่มีบาปเลย จึงทำให้พระเยซูเป็นเครื่องบูชาที่สมบูรณ์แบบ เพราะว่าพระเจ้าได้พุดถึงเครื่องบูชาซึ่งเป็นที่ยอมรับดังนี้

“เจ้าอย่าถวายสิ่งใดๆ ที่มีตำหนิ เพราะจะไม่เป็นที่โปรดปราน เมื่อคนใดถวายเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อทำตามคำปฏิญาณ

หรือถวายเป็นใจสมัคร เป็นสัตว์ที่ได้มาจากฝูงวัว หรือฝูงแพะแกะ สัตว์นั้นต้องไม่มีตำหนิจึงจะเป็นที่โปรดปราน อย่าให้สัตว์นั้นมีที่ติเลย” (เลวีนิติ 22:20-21)

เพราะฉะนั้น ฮีบรูบทที่ 10 ก็ยังบอกกว่า

“...เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ฝ่ายบุโรहितทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวันๆ และนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนื่องๆ เครื่องบูชานั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย ฝ่ายพระองค์นี้ ครั้นทรงถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิത്യ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า...เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิത്യ” (ฮีบรู 10:10-12, 14)

คำถาม

1. เหตุใดพระเยซูคริสต์จึงเสด็จมายังโลก

God Changes Things Missions Outreach

2. พระเยซูเป็นทั้งพระเจ้า 100% และมนุษย์ 100% ได้อย่างไร

3. จงอ่าน มัทธิว 4:1-11 อะไรคือผลของเรื่องนี้? ทำไมเรื่องนี้ถึงมีความสำคัญ?

4. ด้วยคำพูดของคุณเอง จงอธิบายว่าพระเยซูทรงเป็นเครื่องบูชาที่
สมบูรณ์แบบสำหรับบาปอย่างไร

5. พันธสัญญาเดิมเต็มไปด้วยคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซู จงยกตัวอย่าง
สามตัวอย่างคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมเกี่ยวกับพระเยซูที่ไม่ได้กล่าว
ถึงในบทนี้ อย่าลืมบอกว่าสิ่งเหล่านี้สามารถพบได้ที่ไหนในพระคัมภีร์
ไบเบิล

1) _____

God Changes Things Missions Outreach

2) _____

3) _____

6. จงอ่านฮีบรูบทที่ 2 ที่กล่าวว่าพระเยซู “พระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง” ข้อนี้หมายความว่าอย่างไร

7. จงเติมในช่องว่าง

ฮีบรู ____ : ____ - ____ (TNCV)

เหตุฉะนั้นในเมื่อเรามี _____ ผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทรงผ่านฟ้าสวรรค์
แล้วคือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ก็ให้เรายึดมั่นใน _____ ที่
เราได้ประกาศรับไว้ เพราะเราไม่ได้มีมหาบุโรhitซึ่งไม่อาจ
_____ ในความอ่อนแอต่างๆ ของเรา แต่ทรงถูกลองใจเช่นเดียวกับ
กับเรา _____ กระนั้นก็ทรงปราศจากบาป

จงเลือก ถูก หรือ ผิด

8. อิมมานูเอล แปลว่า "พระเจ้ารักเรา" (ถูก / ผิด)

9. พระเยซูเป็นทั้งพระเจ้า 100% และมนุษย์ 100% (ถูก / ผิด)

10. พระเยซูไม่เคยทำบาป (ถูก / ผิด)

11. ไม่มีสิ่งใดถูกสร้างขึ้นโดยปราศจากพระเยซู (ถูก / ผิด)

12. พระเยซูถูกกล่าวถึงในพันธสัญญาใหม่เท่านั้น (ถูก / ผิด)

การอ่านส่วนบุคคล

โรม 6; ฮีบรู 4, 5, 10;

งานที่มอบหมาย

เขียนความประทับใจ/ข้อคิดที่คุณได้รับจากการอ่านส่วนตัวข้างต้นของ
โรม มีความหมายกับคุณอย่างไร และคุณจะประยุกต์ใช้กับการเดินกับ
พระเจ้าในแต่ละวันของคุณได้อย่างไร

First Steps: A Discipleship Manual